

همشهری

حافظ
بیا که قصر امل سخت سست بنیادست
بیار پایه که بنیاد عمر بر بادست

صفحات: ۱۲
www.hamshahronline.ir
www.hamshahronline.ir

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سید کمال قرنی، شماره ۱۴
کد پستی: ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶
تلفن: ۲۲۰۳۰۰۰-۲۲۰۳۰۰۰

صفحه آخر

همشهری: www.hamshahronline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahronline.ir

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
مدیر: سردریز دانیال معمار
مدیر: سردریز
شهرام فرهنگ، علی عمادی
شاهین امین، حامد فوقانی
مدیر فنی: حامد یزدانی
مدیر هنری: مهدی سلامی
مدیر عکس: امیر باهیور

سیاسی و دیپلماتیک: مدیر: حسین خرجو
شورنگار: مدیر: سعید محمدی
مدیر: مریم سرخوش
اقتصاد: مدیر: حسین لطفی
مدیر: مریم موسی پور
تماشگر: مدیر: امیر محمد یعقوب پور
مدیر: لیلی فرسند

ایرانشهر: مدیر: زهرا عباسی
تندیس: مدیر: سعید محمدی
مدیر: مریم سرخوش
سرخ: مدیر: جواد عزیزی
مدیر: سعید فروزی
داستانها: مدیر: علیرضا محمودی
مدیر: جواد نصرتی
طرح و گرافیک: مدیر: محمد علی حلیمی

عکس خانه

تره بار با معماری ایرانی-اسلامی

معماری ایرانی-اسلامی، همراه با قوس های نیمه دایره ای، سقف های گنبدی و طرح های اسلیمی، تنها در مساجد و خانه های تاریخی نمود ندارد و شاید بدلیل نبوده که ایرانیان در گذشته حتی از این سبک معماری، در ساخت مدارس، دکان ها و بازارها هم بهره می بردند و حالا شهرداری تهران، برای ساخت بازار میوه تره بار در بزرگراه شهید چرغی منطقه ۱۷، از سبک ایرانی-اسلامی بهره برده است. این شکل طراحی باعث می شود مردم علاوه بر خرید، با دیدن کاشی های فیروزه ای و آجرهای به رنگ آکر و آبنماهای آبی، خستگی جسم و روح را هم از جان و تن به در کنند. قرار است این بازار، همزمان با جشن های دهه فجر افتتاح شود.

لطفا نخريد

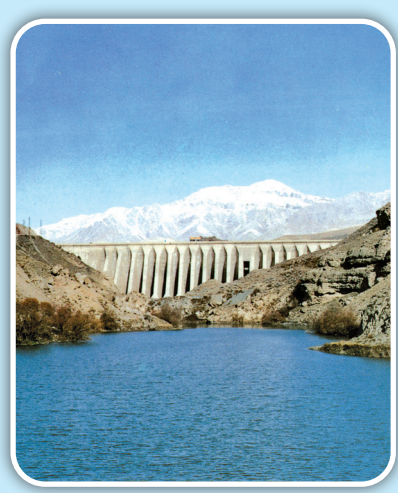
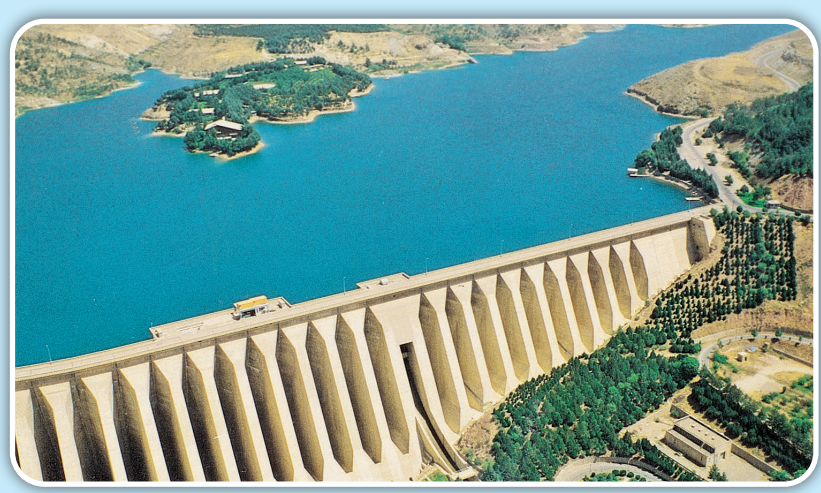

قبول قیمت میوه های وانتهای سرگذر و کنار خیابان ها و بزرگراه ها مناسب است؛ به خصوص که فروشنده گان آن به شکلی طبیعی از هزینه اجاره مغازه و احتمالاً پرداخت مالیات معافند، اما این قیمت مناسب به چه قیمتی به دست ما می رسد؟ خاطرهای در ذهن دارم که مدت ها پیش، ترافیک سنگینی در کنار گذر یکی از بزرگراه های تهران، توجهم را جلب کرد. وانتهای هندوانه های شیرین و میوه های رنگارنگ کنار بزرگراه ایستاده بود و به خاطر قیمت نسبتاً مناسبش، خوروهای را پشت به پشت هم قطار کرده بود و خریدارانی هم صف به صف ایستاده و ترافیک عجیبی ایجاد کرده بودند؛ آن هم بدون توجه به حقوق ضایع شده دیگر شهروندانی که در آن ترافیک ناخوایسته، گرفتار شده بودند. مقابله با چنین سدمعبره هایی، البته مسئولیتی است برعهده برخی ارگان ها، اما خرید نکردن از این دست فروش ها، مسئولیتی است برعهده ما که گاهی آن را فراموش می کنیم.

منبع حیات تهران

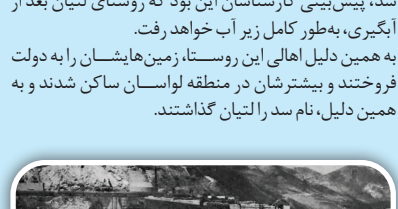
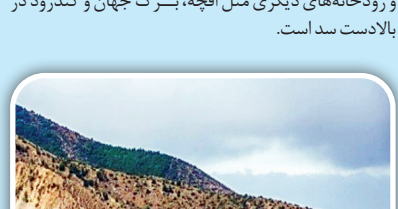
سد لتیان در ۶ دهه اخیر، یکی از منابع اصلی آب شرب پایتخت و بخشی از گردشگری مردم تهران بوده است

سدسروش طباطبایی پور یکی از راهکارهای عقل بشری برای مدیریت آب بوده است؛ ایده ای که حدود ۵ هزار سال قبل، در منطقه حلاوان کشور مصر اجرا شد. تأمین و مدیریت آب شرب، تولید انرژی، کنترل سیلاب های فصلی و ده ها ویژگی دیگر از مزایای این دست ساز بشر است که البته معاینی هم دارد که شامل تغییر زیست بوم منطقه،

هدف اصلی ساخت این سد، تأمین آب شرب پایتخت نشینان و البته سیراب کردن مزارع دشت ورامین بوده؛ سدی با ارتفاع حدود ۴۵ متر از پی و تاجی به طول ۸۸ متر که در دره جاجرود جا خوش کرده و از آقسیمت بتونی و خشک چین، ساخته شده است. منبع اصلی آبریز این سد زینیا، رودخانه جاجرود و رودخانه های دیگری مثل افچه، برگ جهان و کندرود در بالادست سد است.

برای رسیدن به سد لتیان، تهرانی ها باید از اتوبان بابایی عبور کنند و از جاده قدیم، به سمت جاجرود بروند و بعد از رسیدن به پل جاجرود ۵ کیلومتر در امتداد رود برانند و به تاج سد برسند.

بازدید از سد و تاج آن، از دیدنی های این منطقه خوش آب و هواست. پارک جنگلی تلسو و لتیان، از دیگر مقاصد گردشگری طبیعت گردان در این منطقه است. بازدید از روستا و آبشار «کمرد» و تماشای غار «چهل دختر» در این منطقه از دیگر برنامه های گردشگری استان تهران است. اگر اهل ماهگیری و قایق سواری هستید در برخی ماهه های سال، این امکان برای شما وجود دارد.

تهرانگرام

کتیبه قدیمی تهران

کتیبه فیروزه های رنگ نصب شده در بقعه امامزاده یحیی (ع) قدیمی ترین کتیبه نصب شده در میان سردرهای تهران است. در بخش فوقانی لوح، کتیبه ای به خط کوفی و حاوی شهادتین وجود دارد. این لوح در اصل در پایین قسمت خارجی دیوار خشتی ساختمان بقعه امامزاده یحیی قرار داشته، اما در زمان بازسازی ساختمان بقعه، به مدت ۲ سال به موزه ملی ایران امانت سپرده شد. محمود منیعی، تهران پژوه، درباره این کتیبه می گوید: «شکل این کتیبه مستطیل و طول (ارتفاع) و عرض آن ۲۹×۴۴ سانتی متر است. لوح مشابه با آنچه مرحوم مصطفی تصویر آن را در کتاب خود منتشر کرده، بالای سردر واقع در ایوان شمالی ساختمان جدید امامزاده نصب شده، اما یک نمونه کاملاً مشابه نیز در بخش دوران اسلامی موزه ملی نگهداری می شود. هر چند پژوهشگران هنرهای ایرانی و اسلامی اعتقاد دارند لوح موجود در موزه ملی باید نمونه اصلی باشد و لوح موجود در بقعه امامزاده یحیی، در واقع یک کپی است.»

تهران نامه

آداب سرچراغی در تهران قدیم

از قدیم روشنایی و نور در عقاید تهرانی ها اهمیت و جایگاه ویژه ای داشته است و حتی خیر، برکت، سلامتی و صفات خوب را به نور و روشنایی و بیماری، بلا، بدبختی و بدشانسی را به تاریکی نسبت می دادند. توجه کاسب ها به روشنایی به قدری اهمیت داشت که قبل از غروب آفتاب، چراغ مغازه یا بساط خود را روشن می کردند. در قدیم چراغ موشی، چراغ گازی و چراغ زنبوری از وسایلی بودند که کاسب برای روشن کردن محیط محل کارشان استفاده می کردند. یکی دیگر از آداب مغازه دارها در این زمان که خیلی برایشان اهمیت داشت، راه آمدن با مشتری بود و هر طور شده، سعی می کردند اجناس خود را حتی با سود بسیار اندک بفروشند تا به قول خودشان، سرچراغی شان کور نشود. به دشتی هم که در این زمان تصب کاسبان می شد، سرچراغی می گفتند. مرحوم جعفر شهری در کتاب طهران قدیم نوشته است: «هر کس تا یکی، دو ساعت از شب گذشته وارد دکانی باشد؛ (به کاسب) چراغ روشن بگوید و صاحب دکان جواب بدهد؛ چراغ عمرت روشن» البته توجه به این موضوع فقط در اواخر روز مورد توجه کاسب نبود و به دشت اول صبح هم اهمیت زیادی میدادند. آنها معتقد بودند باید با مشتری مدارا کنند تا کاسبی خوبی در طول روز داشته باشند. شهری در این باره گفته است: «عقاید بود که هر مشتری در اول چراغ (صبح)، اگرچه بسیار کم و مختصر چیزی از دکاند آر بخرد و در غیر این صورت بود که می گفتند دشت سرچراغ را کور کرده یعنی تا آخر شب، کار صاحب دکان را کساد کرده است. به این جهت کاسبان هم تا حد امکان برای اینکه دشت سرچراغ شان کور نشود، با مشتری راه می آمدند و آرزای می دادند. اگر چه بسیاری از دکاندارها هم این اعتقاد را دستاویز در محظور گذاشتن مشتری قرار داده، هم فروخته و هم گران می فروختند.»

تهران مصور

سردرهای قدیمی، معماری خاص تهرانی ها

بر سر در بیشتر خانه ها به چشم می خورد، آیه شریفه «وان یکاد...» است که از پرکارترین آیات قرآنی در زندگی مردم به شمار می رود. این آیه بخشی از سوره قلم است که از آن به نام آیه چشم زخم یاد می شود. تهرانی ها این آیه شریفه را بر سر در خانه ها و روی کتیبه ها حک می کردند تا چشم بد و چشم زخم از اهالی خانه دور باشد. در زمان خروج از خانه چشمشان به آیه بیفتند و در زمان ورود به خانه هم آیه شریفه را ببینند و زمزمه کنند. «انما اوتیه علی علم عندی» یعنی آنچه دارم بر اثر علم و دانش من است (سوره قصص)، «انا فتحنا لک فتحا»

معماری ایرانی جدا از سابقه و قدمت که دارد، دارای خصوصیتی است که در مقایسه با معماری سایر کشورهای جهان از ارزشی خاص برخوردار است. این هنر اصیل در تار و پود زندگی مردمان قدیم وجود داشته و اندک خانه هایی که از قدیم در گوشه و کنار شهرها باقی مانده، گویای این شکوه و زیبایی بی نظیر و نماد فرهنگ و هنر اصیل ایرانی هستند. از گذشته های دور، کمتر خانه ای در تهران، باقی مانده است، اما از زمانی که این شهر به عنوان پایتخت انتخاب شده، هنوز هم می توان خانه هایی را پیدا کرد که معماری خاص این دوران را برای ما زنده نگه داشته اند و امروزه در میان برج های بلند شهر تهران هنوز برای تهرانی ها حفظ هویت می کنند.

در معماری دوره قاجار، سردر منازل، یکی از اجزای اصلی ورودی ها به شمار می رفت و خانه ها دارای سردر در های مجللی بودند که در آنها انواع کتیبه ها قرار می گرفتند. در اوایل دوره پهلوی با گرایش زیاد به سبک باستانی، سردر در منازل به نمادهای ایران باستان، منقش شد، اما رفته رفته در دوره پهلوی دوم با به کارگیری معماری غربی، تزئینات نمای ورودی ها رو به سادگی رفت و کتیبه ها به تدریج از ورودی منازل حذف شدند.

جالب است بدانید که حدود ۱۵۰ آیه و حدیث وجود دارند که به صورت کتیبه بر سر در خانه های تهران با دقت، ظرافت و زیبایی خوندنمایی می کنند. آیه ای که

جالب است بدانید که حدود ۱۵۰ آیه و حدیث وجود دارند که به صورت کتیبه بر سر در خانه های تهران با دقت، ظرافت و زیبایی خوندنمایی می کنند. آیه ای که